

DECIZIA nr. 233/2012
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC X SRL,
inregistrata la D.G.F.P.-M.B. sub nr. x

Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti, prin Serviciul solutionare contestatii a fost sesizata de Administratia Finantelor Publice Sector 3, cu adresele nr. x, inregistrate la DGFP-MB sub nr. x, asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**, cu sediul in x.

Obiectul contestatiei transmisa prin posta in data de **06.02.2012**, inregistrata la Administratia Finantelor Publice Sector 3 sub nr. x, il constituie decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x emisa de AFP Sector 3, comunicata in data de **26.01.2012**, prin care s-au stabilit accesorii in suma totala de x lei.

Avand in vedere prevederile art. 205 alin.(1), art. 207 alin. (1) si art.209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala a Finantelor Publice a Municipiului Bucuresti este investita sa se pronunte asupra contestatiei formulata de **SC X SRL**.

Din analiza documentelor aflate la dosarul cauzei, s-au constatat urmatoarele:

I. In sustinerea contestatiei, societatea a prezentat urmatoarele argumente:

1. Toate debitele asupra carora au fost calculate accesoriile contestate au fost achitate.

2. Intre creantele reciproc datorate a intervenit compensarea pana la concurenta sumei de x lei conform cererii inregistrata la AFP Sector 3 sub nr. x.

AFP Sector 3 a fost obligata la plata unor cheltuieli de judecata dupa cum urmeaza :

- prin Sentinta civila nr. x pronuntata de Tribunalul Bucuresti - suma de x lei ;

- prin Sentinta civila nr. x pronuntata de Judecatoria Sector 3 - suma de x lei

- prin Sentinta civila nr. x pronuntata de Judecatoria Sector 3 - suma de x lei.

In concluzie, societatea solicita admiterea contestatiei.

II. Prin decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, AFP Sector 3 a stabilit accesorii in suma totala de x lei.

III. Fata de constatarile organului fiscal, sustinerile societatii, reglementarile legale in vigoare pentru perioada verificata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Cauza supusa solutionarii este daca societatea datoreaza accesoriile in suma de x lei, in conditiile in care organul fiscal nu a solutionat cererea societatii vizand compensarea obligatiilor de plata datorate de aceasta cu sumele reprezentand cheltuieli de judecata dispuse de instantele judecatoresti, la care a fost obligata AFP Sector 3.

In fapt, Administratia Finantelor Publice Sector 3 a emis, in baza evidentei pe platitor, decizia referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x, prin care a stabilit pentru perioada 26.09.2011 – 11.01.2012, accesorii in suma totala de x lei, aferente debitelor reprezentand:

- impozit pe veniturile din salarii – x lei;
- impozit pe profit – x lei ;
- CAS angajator – x lei;
- CAS asigurati – x lei;
- somaj angajator - x lei;
- somaj asigurati - x lei;
- Fond de garantare pentru plata creantelor sociale angajatori - x lei;
- CASS angajator – x lei;
- CASS asigurati – x lei;
- contrib la concedii si indemnizatii pers juridice sau fizice - x lei.

Prin contestatia formulata societatea invoca, printre alte motive, faptul ca nu datoreaza accesoriile in suma de x lei, intrucat Administratia Finantelor Publice Sector 3 nu a solutionat cererea de compensare nr. x, prin care a solicitat compensarea creantelor fiscale cu cheltuielile de judecata dispuse in urma unor actiuni in instanta, subliniind in acest sens ca AFP Sector 3 a fost obligata la plata cheltuielilor de judecata dupa cum urmeaza :

- prin Sentinta civila nr. x pronuntata de Tribunalul Bucuresti - suma de x lei ;
- prin Sentinta civila nr. x pronuntata de Judecatoria Sector 3 - suma de x lei
- prin Sentinta civila nr. x pronuntata de Judecatoria Sector 3 - suma de x lei.

Cu privire la compensarea sumei de x lei, prin referatul cu propuneri de solutionare a contestatiei, organul fiscal a subliniat urmatoarele : « *suma de x lei nu poate face decat obiectul restituirii in contul bancar al societatii si nu poate stinge obligatii fiscale prin compensare.* »

In drept, potrivit art. 1, art. 21, art. 23, art. 24, art. 116, art. 119, art. 120 si art. 120¹, art. 122 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata si pct. 117.1 din HG nr. 1050/2004:

“**Art. 1. - (3) Prin administrarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat se intelege ansamblul activitatilor desfasurate de organele fiscale in legatura cu:**

- a) inregistrarea fiscala;
- b) declararea, stabilirea, verificarea si colectarea impozitelor, taxelor, contributiilor si a altor sume datorate bugetului general consolidat;**
- c) solutionarea contestatiilor impotriva actelor administrative fiscale”.

“**Art. 21. (1) Creanțele fiscale reprezintă drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezultă din raporturile de drept material fiscal.**

(2) Din raporturile de drept prevăzute la alin. (1) rezultă atât conținutul, cât și cuantumul creanțelor fiscale, reprezentând drepturi determinate constând în:

a) dreptul la perceperea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, dreptul la rambursarea taxei pe valoarea adăugată, dreptul la restituirea impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor sume care constituie venituri ale bugetului general consolidat, potrivit alin. (4), denumite creanțe fiscale principale;

b) dreptul la perceperea dobânzilor, penalităților de întârziere sau majorărilor de întârziere, după caz, în condițiile legii, denumite creanțe fiscale accesorii.

(3) În cazurile prevăzute de lege, organul fiscal este îndreptățit să solicite stingerea obligației fiscale de către cel îndatorat să execute acea obligație în locul debitorului.

(4) În măsura în care plata sumelor reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat se constată că a fost fără temei legal, cel care a făcut astfel plata are dreptul la restituirea sumei respective.”

“**Art. 23 (1) Dacă legea nu prevede altfel, dreptul de creanță fiscală și obligația fiscală corelativă se nasc în momentul în care, potrivit legii, se constituie baza de impunere care le generează.**

(2) Potrivit alin. (1) se naște dreptul organului fiscal de a stabili și a determina obligația fiscală datorată.”

“**Art. 24 Creanțele fiscale se sting prin încasare, compensare, executare silită, scutire, anulare, prescripție și prin alte modalități prevăzute de lege.”**

“**Art. 116. (1) Prin compensare se sting creanțele statului** sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat **cu creanțele debitorului** reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți

dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică.

(2) Creanțele fiscale ale debitorului se compensează cu obligații datorate aceluiași buget, urmând ca din diferența rămasă să fie compensate obligațiile datorate altor bugete, în mod proporțional, cu respectarea condițiilor prevăzute la alin. (1). (...)

(4) Dacă legea nu prevede altfel, compensarea operează de drept la data la care creanțele există deodată, fiind deopotrivă certe, lichide și exigibile. (...)

(6) Compensarea se constată de către organul fiscal competent, la cererea debitorului sau din oficiu. Dispozițiile art. 115 privind ordinea stingerii datoriilor sunt aplicabile în mod corespunzător.

(7) Organul fiscal competent comunică debitorului decizia cu privire la efectuarea compensării, în termen de 7 zile de la data efectuării operațiunii. "

Norme metodologice:

« **117.1.** În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensarea prevăzută de art. 111 alin. (4) din Codul de procedură fiscală, data stingerii este data notei de compensare întocmite de organul fiscal competent potrivit pct. 111.5. »

"Art. 119. - (1) Pentru neachitarea la termenul de scadenta de catre debitor a obligatiilor de plata, se datoreaza dupa acest termen dobanzi si penalitati de intarziere".

"Art. 120. - (1) Dobanzile se calculeaza pentru fiecare zi de intarziere, incepand cu ziua imediat urmatoare termenului de scadenta si pana la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferentele suplimentare de creante fiscale rezultate din corectarea declaratiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobanzile se datoreaza incepand cu ziua imediat urmatoare scadentei creantei fiscale pentru care sa stabilit diferenta si pana la data stingerii acesteia inclusiv".

"Art. 120¹. - (1) Plata cu intarziere a obligatiilor fiscale se sanctioneaza cu o penalitate de intarziere datorata pentru neachitarea la scadenta a obligatiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalitatii de intarziere se stabileste astfel:

a) **daca stingerea se realizeaza in primele 30 de zile de la scadenta, nu se datoreaza si nu se calculeaza penalitati de intarziere pentru obligatiile fiscale principale stinse;**

b) **daca stingerea se realizeaza in urmatoarele 60 de zile, nivelul penalitatii de intarziere este de 5% din obligatiile fiscale principale stinse;**

c) **dupa implinirea termenului prevazut la lit. b), nivelul penalitatii de intarziere este de 15% din obligatiile fiscale principale ramase nestinse.**

(3) Penalitatea de intarziere nu inlatura obligatia de plata a dobanzilor".

"Art. 122 - În cazul creanțelor fiscale stinse prin compensare, dobânzile și penalitățile de întârziere sau majorările de întârziere, după caz, se calculează până la data prevăzută la art. 116 alin. (4)."

Având în vedere dispozițiile legale mai sus invocate rezulta ca, pentru obligațiile fiscale legal datorate și neachitate în termen, orice contribuabil datorează accesorii aferente, din momentul scadentei și până în momentul stingerii sumelor datorate, în virtutea principiului de drept accesorium sequitur principale.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta următoarele :

1. Prin cererea de compensare nr. x, societatea a solicitat compensarea creanțelor fiscale cu cheltuielile de judecată dispuse în urma unor acțiuni în instanță, respectiv :

- prin Sentința civilă nr. x pronunțată de Tribunalul București, irevocabilă (asa cum rezulta din adresa înregistrată la DGFP-MB sub nr. x la care a fost anexată adresa nr. x transmisă de Activitatea Juridică - Biroul Juridic Contencios 3 din cadrul DGFP-MB către AFP Sector 3) - suma de x lei ;

- prin Sentința civilă nr. x pronunțată de Judecătoria Sector 3, irevocabilă prin nerecurare - suma de x lei

- prin Sentința civilă nr. x pronunțată de Judecătoria Sector 3, irevocabilă prin nerecurare - suma de x lei.

2. Întrucât, așa cum rezulta din referatul cu propuneri de soluționare a contestației, organul fiscal a considerat ca : « *suma de x lei nu poate face decât obiectul restituirii în contul bancar al societății și nu poate stinge obligațiile fiscale prin compensare* », a fost emisă decizia referitoare la obligațiile de plată accesorii nr. x, prin care a stabilit pentru perioada 26.09.2011 – 11.01.2012, accesorii în suma totală de x lei.

Referitor la obligația organului fiscal de a efectua compensarea obligațiilor de plată ale unui contribuabil cu cheltuielile de judecată dispuse de instanțele judecătorești a fost solicitat punctul de vedere al Direcției generale juridice din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, care, prin adresa nr. x, a precizat următoarele:

"Prin compensare se sting creanțele statului sau unităților administrativ-teritoriale ori subdiviziunilor acestora reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte sume datorate bugetului general consolidat cu creanțele debitorului reprezentând sume de rambursat, de restituit sau de plată de la buget, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și pe cea de debitor, cu condiția ca respectivele creanțe să fie administrate de aceeași autoritate publică.(...)"

Având în vedere aceste prevederi legale, rezulta ca este posibilă compensarea obligațiilor contribuabilului (...) cu sumele pe care acesta le are de încasat de la buget reprezentând cheltuieli de judecată stabilite printr-o hotărâre judecătorească. »

Astfel devin incidente si prevederile art. 115 din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, potrivit carora :

« **Art. 115 (1)** Dacă un contribuabil datorează mai multe tipuri de impozite, taxe, contribuții și alte sume reprezentând creanțe fiscale prevăzute la art. 21 alin. (2) lit. a), iar suma plătită nu este suficientă pentru a stinge toate datoriile, atunci se sting datoriile corelative aceluși tip de creanță fiscală principală pe care o stabilește contribuabilul sau care este distribuită, potrivit prevederilor art. 114, de către organul fiscal competent, după caz, stingerea efectuându-se, de drept, **în următoarea ordine:**

a) sumele datorate în contul ratei din luna curentă din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat o eșalonare la plată, precum și dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, datorată în luna curentă din grafic sau suma amânată la plată, împreună cu dobânda sau majorarea de întârziere, după caz, datorată pe perioada amânării, în cazul în care termenul stabilit pentru plata sumelor respective se împlinește în luna curentă, precum și obligațiile fiscale curente de a căror plată depinde menținerea valabilității înlesnirii acordate;

b) toate obligațiile fiscale principale, în ordinea vechimii, și apoi obligațiile fiscale accesorii, în ordinea vechimii. În cazul stingerii creanțelor fiscale prin dare în plată, se aplică prevederile art. 175 alin. (4¹);

c) sumele datorate în contul următoarelor rate din graficul de plată a obligației fiscale pentru care s-a aprobat eșalonarea, până la concurența cu suma eșalonată la plată sau până la concurența cu suma achitată, după caz, precum și suma amânată la plată împreună cu dobânda sau majorarea de întârziere datorată pe perioada amânării, după caz;

d) obligațiile cu scadențe viitoare, la solicitarea contribuabilului. »

Prin urmare, Administratia Finantelor Publice Sector 3 urmeaza sa procedeze la examinarea tuturor starilor de fapt si a tuturor raporturilor juridice relevante pentru impunere si la clarificarea situatiei fiscale a societatii, tinand cont de prevederile legale in vigoare, retinerile din prezenta decizie si de punctul de vedere al directiei de specialitate din MFP, mai sus invocat.

Avand in vedere faptul ca organul fiscal nu a solutionat cererea de compensare a societatii, iar urmare solutionarii contestatiilor inregistrate la Administratia Finantelor Publice Sector 3 sub nr. x s-a dispus desfiintarea deciziei de impunere atacata, urmeaza a se aplica prevederile art. 216 alin. (3) din Codul de procedura fiscala, republicat si a se dispune desfiintarea deciziei referitoare la obligatiile de plata accesorii nr. x emisa de AFP Sector 3 prin care s-au stabilit accesorii in suma totala de x lei.

In speta sunt aplicabile si dispozitiile pct. 11.5-11.7. din Instructiunile pentru aplicarea titlului IX din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011, care precizeaza:

"11.5. În situația în care se pronunță o soluție de desființare totală sau parțială a actului atacat, în considerentele deciziei se vor prezenta numai motivele care au condus la desființare.

11.6. Decizia de desființare va fi pusă în executare în termen de 30 de zile de la data comunicării, iar verificarea va viza strict aceeași perioadă și același obiect al contestației pentru care s-a emis decizia, inclusiv pentru calculul accesoriilor aferente.

11.7. Prin noul act administrativ fiscal, întocmit conform considerentelor deciziei de soluționare, nu se pot stabili în sarcina contestatorului sume mai mari decât cele din actul desființat, acesta putând fi contestat potrivit legii."

Pentru considerentele arătate și în temeiul art. 1, art. 21, art. 23, art. 24, art. 115, art. 116, art. 119, art. 120 și art. 120¹, art. 122 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și pct. 117.1 din HG nr. 1050/2004, pct. 11.5-11.7. din Instrucțiunile aprobate prin Ordinul Președintelui A.N.A.F. nr. 2137/2011

DECIDE

Desființează Decizia referitoare la obligațiile de plată a accesoriilor nr. x emisă de AFP Sector 3, prin care s-au stabilit accesoriile în suma totală de x lei, urmând ca organele fiscale să procedeze la reanalizarea situației fiscale a societății în conformitate cu prevederile legale în vigoare și reținerile din prezenta decizie.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.